

ΚΕΛΑΪΔΗΣ

Ο Βασίλης Κελαϊδής γεννήθηκε στα Χανιά της Κρήτης. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα όπου και αποφοίτησε από τη Σχολή Καλών Τεχνών το 1960 και από το εργαστήριο ψηφιδωτού της Ίδιας Σχολής το 1962.

Έχει πάρει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Στη Μπιεννάλε Αλεξανδρείας '76 τιμήθηκε με το Α΄ Βραβείο Ζωγραφικής.

Αυτή είναι η δεύτερη ατομική του έκθεση στην Αθήνα.

Ο γνωστός λογοτέχνης Δημήτρης Κακαβελάκης γράφει για τη δουλειά του:

"Σ' αυτόν τον κόσμο, που εκφράζεται με τόσες πολλές καινούργιες, παράξενες και σε μερικές περιπτώσεις άκατανόητες γλώσσες, διερωτάται κανείς, τί μπορεί να προσφέρει στον άγκουσεμένο άνθρωπο του καιρού μας ή καλή γλώσσα της τέχνης και ιδιαίτερα της ζωγραφικής.

Στην αποτυπωτική της μορφή είναι πιά μιά νεκρή γλώσσα, που προσφέρει το απείκασμα ενός αντικειμενικού δεδομένου σε μιά στατική μορφή. Δηλαδή, σαν ανάμνηση και όχι σαν δυναμική, ζωντανή έκφραση και παρουσία.

Στη σύγχρονη όμως μορφή της που αυτή αναζητά, πέρα από το απείκασμα, την ενεργό διάσταση και λειτουργία γίνεται μιά ζωντανή γλώσσα.

Και κάθε γνήσιος καλλιτέχνης αγωνίζεται, πάντα, να ναι ζωντανός για αυτό και αναζητά γλώσσα και έκφραση που να του προσφέρουν αυτό το μέγιστο αγαθό της ύπαρκτηκής του παρουσίας και βεβαίωσης. Μέσα σ' αυτό τον κύκλο της διαρκούς αγωνίας, για μιά ζωντανή είκαστική γλώσσα, κινείται και ο Βασίλης Κελαϊδής, που από την πρώτη του παρουσία, θέλησε να πάει πέρα από το απλό απείκασμα των πραγμάτων και να διαμορφώσει έναν κόσμο συμβολοποιημένων αντικειμένων με έφιαλτική έκφραση.

Ο Κελαϊδής στην καινούργια του έκθεση έπιτείνει το άγχος, τον τρόπο, την άπειλή.

Αυτά τὰ ψυχολογικά στοιχεία τὰ ολοκληρώνει σαν φιλοσοφική όραση και ένατενίζει τον κόσμο και τὰ τελειοποιεί σε ύψιστο βαθμό σαν αίσθητική έκφραση.

Τά σχήματά του εἶναι καί πάλι ἐφιαλτικά. Μέ ἔντονες φροῦδιικές ἀναπλάσεις μαστικής, πολυμαστικής μύζυσης καί ἀπομύζυσης καί φαλλικής ἐκφρασης.

Τό ὑγρό τῆς δημιουργίας, ἡ θάλασσα σάν πηγὴ ζωῆς, μεταβάλλεται στούς πύνακες του σέ πετρωμένο ὑγρό, πού δέν ἔχει πνοή ζωῆς καί ροϊκότητα. Τά τεχνολογικά σύμβολα ὅπως οἱ τσιμινιέρες τῶν ὑφικαμίνων καί τῶν ἐργοστασίων, ἀποτελοῦν τήν ἴδια συνέχεια ἀπόπνοιας τρομώδους παραληρήματος πού ἐκφράζουν τά δέντρα καί τά ἄλλα ἀντικείμενα, μέσω τῶν ὅποιων ὁ δημιουργός διοχετεύει τήν ἀγωνία του.

Τά σύννεφα παίρνουν ἀμέτρητες μορφές ἀπειλῆς. Ὁ τελικός σχηματισμός τους ἐκπορεύεται ἀπό τό ἀσυνείδητο γιά νά περάσει μέσα ἀπό τό ὑποσυνείδητο καί νά φτάσει στό συνειδητό, ἀπ' ὅπου καί ἐκφράζεται μέ φαινομενική ἀξιοπρέπεια, χωρίς ὅμως νά μπορούν νά ἀποκρύψουν τή μακρυά διαδρομή τους ἀπό τόν ἀβυσσαλέο κόσμο πού πέρασαν.

Ἐσχατο ἀδιέξοδο, ἔσχατη φρίκη, πού αὐτή τή φορά ἐπενδύεται μέ γλυκά, ζεστά, μελαγχολικά χρώματα, πού αὐτά καθ' ἑαυτά σάν αἰσθητική ἐπίτευξη συνεργοῦν στήν ἀπάλυνση τοῦ δράματος πού μᾶς προσφέρει ὁ χρωστήρας τοῦ δημιουργοῦ.

Ὅπως ὁ ἴδιος ὁ καλλιτέχνης λέει μέ αὐτή τή δεύτερη ἀτομική του ἔκθεση ἔχει τήν αἴσθηση πῶς ὀλοκληρώνει ἕνα μεγάλο κύκλο στό χῶρο τοῦ λογικο-παράλογου.

Ἀπό δῶ καί μπρός προβληματίζεται γιά ἄλλη ἐκφραση, γιά ἄλλους ὀρίζοντες, ἀρχίζει νά ζεῖ τή χαρὰ καί συνάμα τό φόβο ἑνός καινούργιου καλλιτεχνικοῦ ταξιδιοῦ.

Τεχνίτης γνήσιος καί δυνατός, ὅπως εἶναι, πιστεύουμε πῶς θά συζεύξει τά καινούργια ὀράματά τούς φόβους καί τούς καταναγκασμούς σέ ἕνα καινούργιο σημαντικό καλλιτεχνικό ἀποτέλεσμα.

Τό Α' βραβεῖο πού κέρδισε στή διεθνή Μπιενάλε τῆς Ἀλεξάνδρειας ἀποτελεῖ μία ἀναγνώριση τῶν σοβαρῶν δυνατοτήτων του γιά μεγαλύτερες καλλιτεχνικές κατακτήσεις στό διεθνή χῶρο.

No. 1	18.000
No. 2	18.000
No. 3	25.000
No. 4	10.000
No. 5	35.000
No. 6	10.000
No. 7	18.000
No. 8	18.000
No. 9	10.000
No. 10	18.000
No. 11	18.000
No. 12	18.000
No. 13	25.000
No. 14	18.000
No. 15	18.000
No. 16	25.000
No. 17	18.000
No. 18	25.000
No. 19	25.000
No. 20	25.000
No. 21	18.000
No. 22	18.000
No. 23	18.000
No. 24	25.000